

[Landbrugsministeren]

Til hr. Rønholt vil jeg gerne sige, det samme: hvorfor i alverden skulle ordførerne ikke have lov til at spørge? Jeg går ud fra, det er derfor, at ministeren sidder her, for ellers havde det jo sådan set ingen mening. Jeg er helt enig med hr. Rønholt i beskrivelsen af det historiske forløb, altså hvorfor lovgivningen er påkrævet, eller hvorfor man har ønsket lovforslaget fremsat.

Jeg har allerede talt om mindstearbejdet. Hr. Rønholt mente, kravet var for stramt. Jeg synes, vi skal drøfte det under det kommende udvalgsarbejde. Vi har altså ønsket at lave en skillelinje mellem hobbypræget og erhvervsmæssig produktion, men hvis man ønsker grænsen anderledes eller ikke ønsker nogen grænse for dette, synes jeg, vi skal tale om det under det videre arbejde i udvalget.

Jeg skal i øvrigt også sige til hr. Rønholt, at jeg et langt stykke ad vejen er enig i betragtningerne om den genetiske forurening, herunder også bemærkningen om, at vi i andre henseender i høj grad vil anse krydsninger for noget heldigt.

Til hr. Sønderby: jeg har sagt, jeg er åben over for en drøftelse af 5 ha-grænsen.

Spørgsmålet om bemyndigelsen til at forbyde hjortehold syd for Limfjorden synes jeg vi skal vente med at se på til under udvalgsarbejdet. Vi bevæger os her på et område, vi ikke rigtig kender. Er der rent faktisk tale om en sådan urrace? Og – hvis det er tilfældet – betyder det så, at vi skal gribe ind på en eller anden facon? Jeg kan umiddelbart sige, at jeg ikke selv er særlig betaget af at gøre det, selv om der måtte findes en sådan urrace, også ud fra det svar, jeg gav hr. Rønholt.

Hvad angår skattediskussionen, har vi haft nogle løbende forhandlinger med Skatteministeriet, men vi bliver selvfølgelig nødt til at have lovforslaget færdig, før vi tilendebringer disse drøftelser, og jeg er af den opfattelse, at det nok ville være nyttigt at lade loven virke et stykke tid, inden vi fastsætter de endelige regler for området.

Spørgsmålet om kontrol er rent principielt. Vi drøfter i øjeblikket i mange henseender, hvordan en kontrolforanstaltning over for den enkelte producent skal foregå. Jeg mener, det er meget vigtigt, at vi her skaber nogle principielle retningslinier for, hvordan et sådant samarbejde skal foregå, og jeg er ganske enig med hr. Sønderby i, at det må

antage karakteren af et samarbejde snarere end af en politifunktion. Der skal ikke, som det blev sagt af Fremskridtspartiets ordfører, være tale om snageri. Det drejer sig om almindelig anstændig omgang mellem mennesker, som betyder, at man f.eks., når man henvender sig på en ejendom, fordi man gerne vil se på forholdene, ringer på og siger: »God dag, her er jeg, og jeg vil gerne have Dem med ud at se på denne hjortefarm.« Jeg mener, det er meget nødvendigt, at vi også tager stilling til de etiske aspekter i den samarbejdsform mellem mennesker, hvor den ene måske har en lidt mere kontrollerende funktion over for den anden.

Til fru Inger Harms: vi har ingen viden om, at hjorte fra hjortefarme eksporteres til jagt i udlandet.

Til hr. Ole Vig Jensen: selv om jeg forstår, at det er vanskeligt at være substitut for en anden, der sidder i et tog, takker jeg for indlægget, som jeg kunne høre alligevel kom hele vejen rundt om de problemstillinger, der er knyttet til denne svære lovgivning. Jeg er enig i, at vi skal afvente den omtalte undersøgelse, eller at den i hvert fald skal indgå væsentligt i udvalgsarbejdet, og jeg kan sige, at undersøgelsen af, om der findes en sådan urrace, vil være tilendebragt midt i dette forår, måske lidt tidligere. Minimumsgrænsen på de fem hektar er jeg som nævnt meget villig til at drøfte, og i det hele taget er jeg åben over for, at vi finder en løsning i udvalget.

Til Fremskridtspartiets ordfører kun dette: nogle af de synspunkter, som Fremskridtspartiets ordfører gav udtryk for, kan jeg i og for sig godt gå ind for, men man skal jo ikke kimse ad, at der her er tale om dyr, som traditionelt for mange har stået som et specielt frit dyr, og at det derfor godt kan være en omkalfatring i manges sind, at man nu kan indhegne disse dyr. Den tankegang må man bøje sig for og derfor også gøre sig umage med den lov, man laver på dette område. Det er noget nyt, at vi betegner disse dyr som husdyr, og det er det, jeg synes denne lovgivning lægger op til.

(Kort bemærkning).

Inger Harms (SF):

Jeg synes, landbrugsministeren undlod at kommentere langt de fleste af mine spørgs-